

עין משפט
גור מצוה

כב:

במה מדליקין פרק שני שבת

מסורת הש"ס

רבי יאודה הוא צריך והלא כ"א אותם מ' שנה בו. מימא אמאי נקט מ' שנה לעולם כל העולם כולו לאורו של מקום הולכין וי"מ וכי אהרן כשהיה נכנס לפנים לאורה היה לרץ והלא מ' שנה היה מאיר להם עמוד ענן ככל המקומות כדאמרין בצרייתא דמלאתא המשכן היה מסתכל בטפיסה (ורוואה ב'ו)

16 מחמת כ"ו ב' (ב' נמנחת
17: ימי רבא וכלי חילוקי
18: תפארת רחמי שעתא,
19: תפארת רחמי שעתא,
20: (ב' נמנחת ת'
21: (ב' נמנחת ת'
22: (ב' נמנחת ת'
23: (ב' נמנחת ת'
24: (ב' נמנחת ת'
25: (ב' נמנחת ת'
26: (ב' נמנחת ת'
27: (ב' נמנחת ת'
28: (ב' נמנחת ת'
29: (ב' נמנחת ת'
30: (ב' נמנחת ת'
31: (ב' נמנחת ת'
32: (ב' נמנחת ת'
33: (ב' נמנחת ת'
34: (ב' נמנחת ת'
35: (ב' נמנחת ת'
36: (ב' נמנחת ת'
37: (ב' נמנחת ת'
38: (ב' נמנחת ת'
39: (ב' נמנחת ת'
40: (ב' נמנחת ת'
41: (ב' נמנחת ת'
42: (ב' נמנחת ת'
43: (ב' נמנחת ת'
44: (ב' נמנחת ת'
45: (ב' נמנחת ת'
46: (ב' נמנחת ת'
47: (ב' נמנחת ת'
48: (ב' נמנחת ת'
49: (ב' נמנחת ת'
50: (ב' נמנחת ת'
51: (ב' נמנחת ת'
52: (ב' נמנחת ת'
53: (ב' נמנחת ת'
54: (ב' נמנחת ת'
55: (ב' נמנחת ת'
56: (ב' נמנחת ת'
57: (ב' נמנחת ת'
58: (ב' נמנחת ת'
59: (ב' נמנחת ת'
60: (ב' נמנחת ת'
61: (ב' נמנחת ת'
62: (ב' נמנחת ת'
63: (ב' נמנחת ת'
64: (ב' נמנחת ת'
65: (ב' נמנחת ת'
66: (ב' נמנחת ת'
67: (ב' נמנחת ת'
68: (ב' נמנחת ת'
69: (ב' נמנחת ת'
70: (ב' נמנחת ת'
71: (ב' נמנחת ת'
72: (ב' נמנחת ת'
73: (ב' נמנחת ת'
74: (ב' נמנחת ת'
75: (ב' נמנחת ת'
76: (ב' נמנחת ת'
77: (ב' נמנחת ת'
78: (ב' נמנחת ת'
79: (ב' נמנחת ת'
80: (ב' נמנחת ת'
81: (ב' נמנחת ת'
82: (ב' נמנחת ת'
83: (ב' נמנחת ת'
84: (ב' נמנחת ת'
85: (ב' נמנחת ת'
86: (ב' נמנחת ת'
87: (ב' נמנחת ת'
88: (ב' נמנחת ת'
89: (ב' נמנחת ת'
90: (ב' נמנחת ת'
91: (ב' נמנחת ת'
92: (ב' נמנחת ת'
93: (ב' נמנחת ת'
94: (ב' נמנחת ת'
95: (ב' נמנחת ת'
96: (ב' נמנחת ת'
97: (ב' נמנחת ת'
98: (ב' נמנחת ת'
99: (ב' נמנחת ת'
100: (ב' נמנחת ת')

מעשר שני דינרין שמילל עליהם מעשר שני אין שוקלין כנגדן דינרין של חולין לראות שהיו שלמים: **אי אמרם בשלמא כי פליגי רב ושמואל מנר לנר**. ממש ולא בקינס ובהא הוא דשרי שמואל דלא מיס לאכחושי אבל בקינסא דכיווי הוא מודה הא לאו היא מיובמיה דהקן דיגרים דחולין לא גופייהו מזה ואע"ג דלמזוה קבעי להו לקינסא דמיא אלא אי אמרת בקינסא נמי שרי שמואל הואיל וזוכך מזהו הוא הא היא מיובמיה דאסר לשקול ואע"ג דזוכך מזהו: **לא יכיון משקלוטיו**. שמה לא ימלא טויס או ימלא ימימס ויחוס עליהן ולא יחלל המעשר עליהן וימלא שבה המעשר שלא לזוכך: **ומסיק להו לחולין**. כלומר ימס בחוליהן כמו שהן: **נר מערבי**. למ"ד במנחות (א) מזה ומערב מנחין סדר הקניס קרי מערבי נר שני שאלה המילון שהוא במזרח ולמ"ד לפון ודרוס מוגמס אלמעי קרי מערבי על שם שהיה פיו כנגד מערב וכל שאר הגרות כלפי האמצעים דכתיב (אל מול פני המזרח דהיינו אלמעי יאירו וגו' של לפון היו פונות לדרוס ושדרוס פונות לזפון. גרות לז"ש של זהב שנתין לחוק נר ופמיה: **כדס מכרוספי**. חזי לנו שיערו בה ללילי תקופת טבת הגדולים ואס ידלק כיום (ובלילה) צלילות הקניס ידלק אבל פחות לא שלא יבנה צבת צלילה והמורה אמרה מערב עד בקר: **נר וממנה היה מדליק**. הגרות בין הערבים: **וכה היה מסייס**. הטבת הגרות שלק כל היס ואינו מטיבו עד הערב. ומשנה זו ב"מ (כ"ח) שניה וצירוף ליה דמזרח ומערב מנחין והכי מניא לעיל מניה להעלות את תמיד שמה נר מערבי תמיד שממנו היא ממחיל וכו' היא מסייס ומדלא כתיב להעלות גרות ש"מ הזקב נר אחד להמחיל בו בכל יום וזהו נר מערבי השני של מזרח והכי מנן (תמיד ל) נכנס ומלא גרות מורחיס דולקות מדשן המזרחי ומניח את המערבי דולק שממנו מדליק את המזרחי כגון משמת שמעון מדליק מדליק ממונת העולה. ונראה צעירי דאמור רבנן קביעותא נר שני משום מני לאתחילי דכתיב יערוך אותו לפני ה' (י"א) לרץ שיהא אחד חולה לו דאי לא לא קרינן ציה לפני ה' והכי אמרין במנחות (דף נ"א) דכתיב נר מערבי לפני ה' מכלל דכולהו לא לפני ה' כ"י ובה היה מסייס ההטבה לפי שהשאר היה מטיב שחרית וזו מטיב בין הערבים ואזו ממנה את השאר. והא דאמרין בסדר יומא (דף ל"ג) הטבת ה' גרות קודם להטבת ב' גרות משמע כולהו הוה מטיב שחרית וילק לה מקראי היינו בשלל ה' הנס מתקיים והי' מולאו שכנה דלא סמך קרא אטיסא וכל זמן שהיו ישראל חביבין היה דולק כל היס והיינו עדותה: **והא כהא כיון דקביעי גרות**. במזרח ולא היה יכול לנתק נר מערבי מן המזרחי להדליק בו האחרים על כרחין הא דקתי ממה ה' מדליק לא סגי דלאו משקל קינסא: **ואדלוקי**. לקינסא מנר מערבי ובהיא קינסא מדליק את השאר: **כפסילוס ארוכות**. כל הפסילות יולאות חוך לנרוחיס עד שמגיעות זו לזו ומדליק ממנה הסמוכה לה והשאר זו **אי הדלקה עושה מזה**. אי המזה של הטובה תלויה בהדלקה מדליקין כדאשכחן במזרח: **ואי כהנה עושה מזה**. ועיקר מזהו תליא בהנה: **אין מדליקין מנר לנר**. והדלקה לאו מזה היא כולי האי: **דאיבעיא להו גרמי**. כלומר דהא מילתא כנר איבעיא לן ומפשטא דהאיא בעיא מיפשטא לן הך: **היה פושט נר טובה**. בידו משתדלקה עד שכבתה: **ועוד**. לאו דוקא אלא כן לשון הש"ס: **לזרכו**. להשתמש וליכא היכר ניסא: **כפניס**. צבית: **והוילאה לחון**. כדאמר לעיל (נ"א) דלרץ להניחה על פתח ביתו מנחין: **אי אמרם בשלמא הדלקה עושה מזה משום** הכי לא עשה ולא כלום. דכיון דזו היא מזהו לרץ שמיעשה במקום חייבא: **עשית**

מעשר שני אין שוקלין כנגדו דגרי זהב ואפילו לחלל עליו מעשר שני אחר אי אמרת בשלמא כי פליגי רב ושמואל מנר לנר אבל בקינסא אסר שמואל הא לא תהוי תיובתא אלא אי אמרת בקינסא נמי שרי הא תהוי תיובתא אמר רבה ג'זירה שמה לא יכיון משקלוטיו וקא מפיק להו לחולין מתיב רב ששת ימחין לפרוכת העדות יערוך (וכי לאורה הוא צריך והלא כל ארבעים שנה שהלכו בני ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו אלא עדות היא לכאי עולם שהשכינה שורה בישראל בה שמן כמות הברותיה מערבי הגרות במדליק *ובה היה מסייס והא הכא כיון דקביעי גרות לא סגיא דלא משקיל ואדלוקי קשיא בין למ"ד משום בווי מצוה ובין למ"ד משום אכחושי מצוה תרגמא ר"פ יבפתילות ארוכות סוף סוף למ"ד משום אכחושי מצוה קשיא קשיא מאי הוה עלה א"ר הונא בריה דרב יהושע הוינא אי הדלקה עושה מצוה מדליקין מנר לנר ואי הנחה עושה מצוה אי מדליקין מנר לנר דאיבעיא להו הדלקה עושה מצוה או הנחה עושה מצוה ת"ש דאמר רבא היה תפוש נר טובה ועומד לא עשה ולא כלום שמע מינה הנחה עושה מצוה התם הרואה אומר לצורכו הוא דקניט לה ת"ש דאמר רבא הדלקה בפנים והוציאה לא עשה כלום אא"ב הדלקה עושה מצוה הרלקה במקומו בעינן משום הכי לא עשה כלום אלא אי אמרת הנחה עושה מצוה אבאי לא עשה ולא כלום התם נמי הרואה הוא אומר לצורכו הוא דארלקה תא שמע דאמר רבי יהושע בין לוי עשית

תורה אור השלם

1 מחוץ לפרכת העדת
2 בחוץ לתוך מערכי קרי נר
3 ארון מערב עד בקר לפני
4 יו המזרח חקת שלום
5 לירתיכם: ויקרא כ"ג

הגהות הב"ה

16 ר"ח ד"ה ונה היה
17 מסייס וכו' ממה כלי עד
18 שנתין לחוק מערבית שכן
19 בפתילה וכו' (ב) ת"ס ד"ה
20 וכה היה וכו' וקסא לריבא
21 שחם היה אפשר להלק
22 בישיבה א"כ:

גלוין הש"ס

נמרא וכה היה מסייס: עין
מנינה כ"ר כ"י כ"י כ"י כ"י
מניה:

לעוי רש"י

לר"י: ש"ג. גרות.

רבנו חננאל

ואסיקא דרענא רב
מסייס כיוו מצוה. ובין
דני של מצוה הוא. מצוה
מפועה ליכא כיוון מצות
והדלקה היא המצוה ולא
הנחת הנר בטפת הסמך
לפתח. ולכך מותר להדליק
נר של טובה מנר של
טובה שמצא מדליק מצוה
מטובה. שהדלקה נר השני
היא מצוה.

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס

מסורת הש"ס